

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 07.01.2000
KOM(1999) 744 slutlig

2000/0015 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

BAKGRUND:

1. Rättslig ram :

Då det gäller märkning av foderblandningar har rådets direktiv 79/373/EEG *om saluföring av foderblandningar*, senast ändrat genom rådets direktiv 90/44/EEG, till syfte att se till att de som bedriver djurproduktion får en information om fodersammansättning och foderanvändning som är objektiv och så korrekt som möjligt. I direktiv 90/44/EEG betonas vikten av att kunna garantera att det officiellt går att kontrollera att deklARATIONERNA är korrekta.

Uppgift om vilka foderråvaror som ingår i foderblandningar har länge ansetts (och gör det fortfarande) som viktig information för djuruppfödare. När direktiv 90/44/EEG antogs 1990, orsakade den kvantitativa bestämningen av foderråvaror vissa kontrollproblem, huvudsakligen på grund av de använda produkternas beskaffenhet och komplexiteten i de framställda blandningarna och de använda tillverkningsmetoderna. Därför föredrog man i det skedet ett flexibelt deklARATIONSSYSTEM för foder till animalieproduktionens djur, som var begränsat till uppgifter om foderråvaror utan angivande av kvantitet.

För att underlätta deklARATIONEN av foderråvaror godkände man dessutom att uppgifterna gavs gruppvis, vilket innebär att flera olika foderråvaror sammanförs och anges med en och samma beteckning. I kommissionens direktiv 91/357/EEG fastställs *de grupp-beteckningar för råvaror som får användas vid märkning av foderblandningar till andra djur än sällskapsdjur*. (Grupp-beteckningar för råvaror som får användas vid märkning av foderblandningar till sällskapsdjur hade redan fastställts i kommissionens direktiv 82/475/EEG).

2. BSE-krisen:

Europaparlamentets tillfälliga undersökningskommitté om BSE rekommenderade i februari 1997 att märkningen av foder skall omfatta en obligatorisk, explicit deklARATION från tillverkarens sida, som gör det möjligt att klart fastställa sammansättningen liksom ingrediensernas ursprung samt ger anvisningar för användandet.

Senare, i november 1997, anmärkte den tillfälliga undersökningskommittén att kommissionen, trots att den hade åtagit sig att genomföra en undersökning före mitten av 1998, ännu inte hade sagt sig vilja införa en kvantitativ och kvalitativ deklARATION av foder i form av tydliga uppgifter om sammansättningen och foderråvarornas ursprung. Kommittén uppmanade därför kommissionen att fastställa tekniska villkor och kontroller för detta syfte samt att lägga fram ett ändamålsenligt förslag.

Kommissionen framhöll i både den första och andra halvårsrapporten om uppföljning av BSE, att förslag om kvantitativ och kvalitativ etikettering av

djurfoder bör möjliggöra en tillförlitlig kontroll av uppgifterna och grunda sig på erkända analysmetoder. I den andra halvårsrapporten meddelades också att en samarbetsstudie hade genomförts för att kontrollera de aktuella möjligheterna att utföra kvalitativa och semi-kvantitativa bestämningar genom mikroskopanalys av ingredienserna i foderblandningar och särskilt att upptäcka förekomst, ursprung och mängd av kött- och benmjöl.

Slutsatserna från samarbetsstudien godkändes av Ständiga foderkommittén under dess sammanträde den 29-30 mars 1999 med hänsyn till att det ännu inte alltid är möjligt att göra en kvalitativ och kvantitativ bestämning av samtliga foderråvaror i foderblandningar endast genom att utföra en mikroskopanalys.

I sin resolution från april 1999 om kommissionens andra halvårsrapport om BSE håller Europaparlamentet fast vid sitt krav på en obligatorisk offentlig deklaration av foderingredienser och uppmanar på nytt kommissionen att lägga fram ett förslag om detta. Europaparlamentet anser att svårigheterna med att göra kvantitativa deklarationer inte längre får vara en förevändning för att undvika kvalitativa deklarationer.

Vissa medlemsstater har dessutom vid upprepade tillfällen framhållit sitt missnöje med de nuvarande etiketteringsbestämmelserna för foderblandningar och krävt en möjlighet att ange samtliga foderråvaror i foderblandningar liksom respektive råvaras vikt. Nästan alla medlemsstater är av den åsikten att deklarationer av foderråvaror i form av gruppbeteckningar inte ger någon användbar information till uppfödarna och därför inte bör existera.

ÖPPEN DEKLARATION:

Kommissionen inser fördelarna med en "öppen deklaration" i etiketteringsbestämmelserna för foderblandningar för produktionsdjur i syfte att underlätta foderråvarornas spårbarhet.

Den senaste tidens händelser med dioxinförgiftade oljor och tillsatser i Belgien respektive Tyskland understryker betydelsen av detaljerad information på etiketterna på foderblandningar. En foderblandnings föroreningsgrad beror på den mängd förorenad foderråvara som ingår i fodret och fullständiga uppgifter om alla de foderråvaror som ingår i foderblandningen liksom i vilka kvantiteter de ingår är därför av mycket stor vikt.

Det finns fortfarande problem i samband med den analytiska kontrollen av de kvalitativa och kvantitativa bestämning av de foderråvaror som ingår i foder till animalieproduktionens djur, vilket främst beror på varornas beskaffenhet och på blandningarnas och de tillverkningsmetodernas komplexitet. Oaktat de tekniska problemen medger kommissionen dock att den officiella kontrollen av märkningen inte bara bör grunda sig på analyser utan också på granskning av de handlingar som fodertillverkaren lämnar.

I det här hänseendet kommer de medlemsstater som mottar varorna att få förlita sig på de kontroller som de officiella myndigheterna i ursprungslandet har utfört.

Kommissionen har i enlighet med det lagstiftningsprogram som den lade fram för Europaparlamentet och ministerrådet (jordbruk) till följd av dioxinkrisen i Belgien utarbetat ett förslag om ändring av etiketteringsbestämmelserna för foderblandningar. Ständiga foderkommittén granskade förslaget till utkast under sitt sammanträde den 26 juli 1999. Vid detta tillfälle sade sig merparten av medlemsstaterna föredra en frivillig öppen deklaration begränsad till foderblandningar för djur inom animalieproduktionen. Även foderindustrin är emot en obligatorisk öppen deklaration med hänsyn till svårigheterna att kontrollera märkningen, behovet av att skydda den immateriella äganderätten till fodersammansättningar samt svårigheterna med att ange de ständigt skiftande fodersammansättningarna på etiketterna.

Kommissionen är å andra sidan av den åsikten att man genom att införa en frivillig öppen deklaration inte tar hänsyn till jordbrukarnas rätt till information eller den eftersträlvade öppenheten. Dessutom anser kommissionen att en frivillig öppen deklaration oundvikligen skulle leda till snedvridning av konkurrensen mellan fodertillverkarna.

Kommissionen anser att kontrollen av märkningen måste genomföras oberoende av om det sker en frivillig eller obligatorisk öppen deklaration. Kommissionen kan med hänsyn till strävan efter största möjliga öppenhet inte godta argumentet att den immateriella äganderätten till fodersammansättningarna måste skyddas. Egentligen förekommer det inga överträdelser mot affärssekretessen eftersom det i princip inte finns några patenterade formler för djurfoder. Även om det skulle vara fallet skulle formlerna inte kunna hemlighållas. Offentliggörande av ingredienserna skulle faktiskt inte påverka de immateriala rättigheterna.

Däremot godtar kommissionen att det kan innebära ett problem att etiketter måste ersättas när fodersammansättningen ändras. För att undvika detta problem föreslår kommissionen att den öppna deklarationen får göras på en annan etikett eller på ett särskilt åtföljande dokument.

Kommissionen håller också med om att det inte är lika nödvändigt med sådana detaljerade uppgifter när det gäller foder till sällskapsdjur, och godtar därför att status quo vidmakthålls för dessa produkter, dvs antingen en obligatorisk delvis öppen deklaration (och möjligheten att använda gruppbeteckningar i stället för foderråvarorna själva) eller en frivillig öppen deklaration.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 79/373/EEG om saluföring av foderblandningar

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget⁴, och

av följande skäl:

- (1) I rådets direktiv 79/373/EEG av den 2 april 1979 om saluföring av foderblandningar⁵, senast ändrat genom direktiv 98/87/EG⁶, fastställs bestämmelser för saluföring av foderblandningar inom gemenskapen.
- (2) Då det gäller märkning har direktiv 79/373/EEG till syfte att se till att de som bedriver djurproduktion får en information som är objektiv och så korrekt som möjligt om fodersammansättning och foderanvändning. Det är viktigt att se till att det går att officiellt kontrollera att deklARATIONERNA är korrekta i alla skeden av saluföringen av foder.
- (3) Deklarationen av foderråvaror i foder utgör i vissa fall en viktig källa till information för dem som bedriver djurproduktion.
- (4) Hittills har direktiv 79/373/EEG tillhandahållit ett flexibelt deklARATIONSSYSTEM som är begränsat till uppgifter om foderråvaror utan angivande av vilka

---

¹ EGT L

² EGT L

³ EGT L

⁴ EGT L

⁵ EGT L 86, 6.4.1979, s. 30.

⁶ EGT L 318, 27.11.1998, s. 43.

kvantiteter som är avsedda för animaliproduktionens djur. Det har varit möjligt att använda gruppbezeichnungar i stället för att ange själva foderråvarorna.

- (5) BSE-krisen och dioxinkrisen har icke desto mindre påvisat att de nuvarande bestämmelserna är otillräckliga och att det finns ett behov av detaljerade kvalitativa och kvantitativa uppgifter om sammansättningen av foderblandningar till animalieproduktionens djur.
- (6) Detaljerade kvantitativa uppgifter om sammansättningen kan hjälpa till att spåra de potentiellt förorenade råvarorna till speciella partier. Detta kommer att gagna folkhälsan och undvika slöseri med produkter som inte utgör någon fara för folkhälsan.
- (7) Följaktligen är det nu lämpligt att göra det obligatoriskt att deklarerat vilka foderråvaror, med angivande av vilka kvantiteter, som ingår i foderblandningarna till animalieproduktionens djur.
- (8) Som en följd av detta skall det i framtiden inte finnas någon möjlighet att ange gruppbezeichnungar för foderråvaror i stället för foderråvarorna själva, när det gäller foderblandningar till animalieproduktionens djur. Av praktiska skäl upphör kommissionens direktiv 91/357/EEG av den 13 juni 1991 *om fastställande av gruppbezeichnungar för råvaror som får användas vid märkning av foderblandningar till andra djur än sällskapsdjur*⁷ att gälla.
- (9) Av praktiska skäl bör deklARATIONEN av de foderråvaror som ingår i foderblandningarna till animalieproduktionens djur kunna göras på en särskild etikett eller på ett åtföljande dokument.
- (10) Det behövs särskilda bestämmelser för etikettering av foder till sällskapsdjur med hänsyn till den speciella karaktären hos detta slags foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådets direktiv 79/373/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.1 skall punkt j ersättas med följande:
"Varupartinummer".
2. I artikel 5.3 skall punkt c utgå.
3. I artikel 5 skall följande punkt läggas till:

---

⁷ EGT L 193, 17.7.1991, s. 34.

"7. När det gäller foderblandningar för andra djur än sällskapsdjur får deklARATIONEN av foderråvarorna i viktprocent, i enlighet med artikel 5c, göras på en annan etikett än den som avses i punkt 1, eller på en annan åtföljande handling än den som avses i punkt 4."

4. Artikel 5c skall ersättas med följande:

“Artikel 5c

1. Om det lämnas en deklARATION av foderråvarorna skall alla foderråvaror uppges.
2. Foderråvarorna skall anges på följande sätt:
  - a) Foderblandningar som är avsedda för andra djur än sällskapsdjur: foderråvarorna skall anges i viktprocent.
  - b) Foderblandningar som är avsedda för sällskapsdjur: foderråvarorna skall anges antingen genom uppgift om mängdinnehåll eller i fallande ordning efter vikt.

5. Foderråvarorna skall anges med sina specifika namn, när det gäller foderblandningar som är avsedda för sällskapsdjur får emellertid uppgiften om foderråvarans specifika namn ersättas med den gruppbezeichnung till vilken ingrediensen hör, dessa gruppbezeichnungen som omfattar flera foderråvaror måste ha upprättas enligt artikel 10 a.

När det gäller foderblandningar som är avsedda för sällskapsdjur, skall användning av den ena av dessa två deklARATIONsformer utesluta användning av den andra, utom då någon av foderråvarorna inte tillhör någon av de grupper som definierats, i sådana fall skall foderråvaran anges med sitt specifika namn i fallande ordning efter vikt i förhållande till grupperna.

6. Vid märkningen av foderblandningar för sällskapsdjur får också särskilt förekomsten eller det låga innehållet av en eller flera foderråvaror, som är väsentliga för att karakterisera foderblandningarna, understrykas. I sådana fall skall lägsta eller högsta innehåll, uttryckt som ett procenttal av de ingående foderråvarornas vikt, tydligt anges antingen i samband med deklARATIONEN av foderråvarorna med särskilt angivande av den eller de aktuella foderråvarorna eller i förteckningen över foderråvarorna eller genom att nämna foderråvaran/foderråvarorna och dess/deras viktprocent bland motsvarande grupper av foderråvaror.

Artikel 2

Kommissionens direktiv 91/357/EEG upphör att gälla från och med den [1 juli 2000].

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall senast den [30 juni 2000] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta. De antagna bestämmelserna skall tillämpas från och med den [1 juli 2000].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
